

Тремтячі тіні в душі моїй
І вона.
З нею — сум, а не радість німа,
Невиразність мрій.
Оголений стою на морозі,
Конаю.
В пів на шосту зустрінутись маю
Там, на розі.
Вперше була байдужа вчора.
Без стону —
Люблю — говорила нещирим тоном
До зимного моря.
Нещирим тоном? Нещирим тоном
На запитання!
Не можу цього пригадати без стону!
Фальшивим тоном — кохання!

10. XI. 1916. Владивосток

[З книги «П'єро кохає».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).